

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

16. Dies Martii. Omnis voluptas quæ nec ex Deo, nec in Deo suscipitur,
voluptatis excrementum est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Martius.

gar à vobis. Hoc memorabili facinore animum pro-
didit tam excelsum, ut nullus avarus tantopere læta-
tus fuisset, auro in terra reperto; quantopere exulta-
verit Philosophus illo in mare demerso. Si nolis For-
tuna tibi illudat, lude cum illa, & strenuè rejice quid-
quid volatile, etiam aurum grave jecerit. Frivola hæc
bona frivole amanda sunt: infirma infirmiter; ad
nutum Dominæ reddenda ante exactionem. Non
expectes fortunam ut eripiat. Tu esto tibi Fortuna:
occupa ejus vices: tu tibi ipsi aufer, quod sublatura
est: abjice omnia felici infortunio per manum tuam.
Redimes fortasse te, jactura tuarum rerum. Relin-
que ergo brevi relinquenda. Tu ex necessitate brevi
divitias, & illæ te deserent. Ne horum sis immemor,
binas tibi aures binis vellicat metris Poëta:

O dives, dives, non omni tempore vives!

Fac bene dum vivis, post mortem vivere si vis.

16. DIES MARTII.

Omnis voluptas quæ nec ex Deo, nec in
Deo suscipitur, voluptatis excrementum
est. *Nicetas in Orat. 106.*

Nec vo- I. **N**emo ambit divitias, nisi ut ac-
luptas. quirat delitias. Hic mentis a-
mentis est error. Quid enim
sunt voluptates, nisi dolorum, aut damnorum
appendices? Advehunt enim secum agmen malo-
rum: jam gravedinæ capitis: jam dolorem stomachi:

N 4

jam

jam morbum prolixum, jam pericula, jam timorem
 jam ipsam mortem. Ex voluptate, velut ex equo Tro-
 jano, effunditur acies malorum, quæ partim corpora
 partim animum infestant. Quid in voluptate occu-
 rat, nisi expectatio anxiosa, usus infamis, extrema
 ralia, tragica omnia. Nemo quippe potest uti vo-
 luptate corporis, sine læsa conscientia, sine læso No-
 miæ, sine salutis suæ periculo, sine Gratiaè dispo-
 sitione: voluptas enim quàm percipis, vel est remissa
 vel intensa: si remissa, estne pretium operæ, pre-
 tanto emere voluptatem tantillam? si sit intensa
 quo hæc est intensior, eo culpa est gravior, quo
 hæc gravior, eo & conscientia est inquietior, quo
 vero plus crescit conscientiaè perturbatio, eo minor
 est ex voluptate delectatio. Unde tandem quid de-
 quitur, nisi aut nullam esse conscientiam, nullam
 Religionem, nullum Dei metum, nullam salutis co-
 ram, nullam æternorum fidem, nullam spem futu-
 rorum: aut certè præ animi voluptate, nullam esse
 voluptatem corporis, quæ sentiri non potest cum re-
 ligione conscientiaè, cum Dei metu, cum salutis co-
 ra, cum spe, ac fide æternorum. Utrum mavisa-
 teri?

II. An non ergo mala voluptas, quæ est mater
 malorum pessima? Deinde, volatica est omnis vo-
 luptas: vix incipit, mox desinit: ferè simul est in
 ortu & occasu: non est diaria, sed momentanea.
 Metiamur delicias cum ipsarum pœnititudine: illæ
 in transitu sunt, hæc adhæret. Illæ in puncto tem-
 poris faceffunt; hæc per annos laceffit. Si diu sunt,
 pereunt, si diu non sunt, non delectant. Pœnitentia
 longaeva est, quo diuturnior, eo & robustior.

Infam

Infamat ergò voluptatem, quæ illam non tantum sequitur, sed comitatur pœnitentia. Sic semper voluptatem punit, aut præcox pudor, aut serus dolor. Deindè, considera quanti constet illa, quàm expetis voluptas? sæpè maximo pretio emitur, quod nullius est pretii. Profectò, vanitas vanitatum est, pro vanitate voluptatis maximum animi pretium, & sanguinis Christi pretium dare. Hæc non modo vanitas vanitatum est, sed perversitas perversitatum. Quid moror? Unaquæque voluptas sibi repugnat inpatientis sui: dum crescit, sed destruit. Quod damnum invenies cujus rea voluptas non sit? Ipsa sapientissimos demendavit. Vide Salomonem: ipsa perversit justos, vide Davidem: ipsos fortissimos enervavit; vide Samsonem.

III. Censeas te in sublimiori classe, quàm sint equi & muli, aliæque brutæ pecudes: sic non te abjicies ad earum voluptates. An indignaris, quia ut porcus non grunnis, ut lupus non ululas, an quia ut vultures cadaveribus non pasceris? Neutiquam: quia illæ voluptates, quàm sunt illis propriæ, tam tibi sunt alienigenæ. Ita si te, ut es, hominem consideres, brutas voluptates, non modo extrà te, sed intrà te positas despicias. Totâ beatus eris æternitate, sine ullis, quas tam expetis voluptatibus: poteris igitur & nunc eas non cupere, vel carere cupitis, & non esse miser. Fastidires voluptates infirmus, cur non benè sanus? Quid difficile judicas virtuti, renuntiare voluptatibus, quod necessarium facit infirmitas corporis? Quod potuit vitium Naturæ, non poterit robur Gratiæ, ut fastidias voluptates humiles & abjectas? Quot hominum sunt myriades, qui

vivunt sine voluptate, imò labore, ne dicam dolore & tamen vivunt, tunè solus moriturus quia sine voluptate? Non grave putes abstinere omnibus voluptatibus: ut potuisti majoribus carere, poteris minoribus: ut potuisti multis, poteris aliis: ut potuisti pluribus, poteris reliquis. Denique, si speretâ corporis asperitate, hic cupita fruaris voluptate, teque totum immergas cæno, certo prosciberes cælo. Quod si fiat, ut tibi consulas, sequere Poëtæ consilium.

*Asper erit victus, labor asper, & asper amictus,
Aspera cuncta tibi, si vis super æthera scribi.*

17. DIES MARTII.

Quantò plus honoramur, tantò plus periclitamur. *S. Augustin. in Psal. 10.*

Nec I. **I**N nullum opus futiliùs impeditur honor. **I**stra opera, quàm ut nanciscamur honorem: utpote cùm sit periculosa plenum aleæ, nunquam acquisitis est pretium opera. Nemo altiùs cadit, quàm qui altiùs ascendit. Quid quid exterris est sublime, obnoxium est ruina. Ubicumque est fastigium, illic finitimum est precipitium. Quantò igitur est excelsior gradus, tantò est profundior casus. Primum quod feriunt fulmina, ut plurimum sunt culmina. Sic & fortuna illos primum dejicit, quos ut primos extulit. Quod è salutis suggestu excidissent si ad honorem fuissent evecti? Etenim cæli via penè est in via illis qui honorum premunt semitas. Hinc affinia sunt